

učinila to preto, aby tým sebe opatřila používaním poukázky pri kúpení lístku bezprávný úžitok. Preto čin obžalovanej mal byť správne kvalifikovaný ako zločin podľa § 400, odst. 2 tr. z. a nie ako prečin podľa § 401 tr. z.

Ponevác z jedného omylu súdu v prospech obžalovanej nelže, pokiaľ by zo zákona neplynul opak, učiniť ďalšie obžalovanej prospešné závery (srovnaj rozh. zo dňa 28. apríla 1925, čís. Zm III 1090/24 a zo dňa 2. mája 1934, čís. Zm III 392/33), preto treba pri posudzovaní toho, či trestný čin obžalovanej nie je premlčaný, brať v úvahu dobu stanovenú pre premlčanie zločinu podľa § 400, odst. 2 tr. z., t. j. podľa § 106, čís. 4 tr. z., prípadne podľa § 106 a) tr. z. a podľa § 26 zák. čís. 48/1931 Sb. z. a n. dobu 5 rokov. Táto doba ani od spáchania činu do prvého súdneho opatřenia ani medzi jednotlivými súdnymi opatřeniami neuplynula, takže trestné pokračovanie pre čin obžalovanej nie je premlčané a nemohlo byť k premlčaniu prihladnuté ani z úradnej povinnosti.

Čís. 5362.

Soutěž a obrana v soutěži je sama o sobě přípustná, nesmí však vybočiti z mezí zákonem proti nekalé soutěži stanovených.

Pojmový znak »za účelem soutěže« je vyloučen jen, chybí-li jakýkoli vztah stíhaného projevu k soutěži.

Okolnost, že projev, stíhaný jako přečin zlehčování podle § 27 zák. proti nekalé soutěži, byl odpovědí na předchozí projev soutěžitelův a měl býti obranou proti němu, nevylučuje sama o sobě jeho trestnost.

Pohnutka, ze které hledí pachatel posici zlehčovaného podniku zeslabiti, je pro posouzení jeho viny bez významu.

(Rozh. ze dne 13. září 1935, Zm II 157/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení vyhověl zmateční stížnosti soukromé žalobkyně firmy B. do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 15. února 1935, jímž byli obžalovaní podle § 259, čís. 2 tr. ř. zproštěni soukromé obžaloby pro přečin zlehčování podle § 27 zák. proti nekalé soutěži, zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, aby ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y :

Zprošřující nález opírá se výhradně o závěr, že obžalovaní, davše vytisknouti a rozšřiti stíhané plakáty, nejednali za účelem soutěže a že proto schází důležitá složka skutkové podstaty zažalovaného přečinu podle § 27 zákona čís. 111/1927 Sb. z. a n. K tomuto závěru dospěl nalézací soud úsudkem, že plakáty, o něž jde, byly jen odpovědí na předchozí projev firmy B., směřující prý proti zájmům obuvníků jakožto soutěžitelů firmy B., a že obuvníci, pokud se týče obžalovaní jakožto vedoucí činitelé společenstva obuvníků okresu m-ského museli se brániti proti projevu soukromé žalobkyně, v němž byl návrh na zrušení správkáren

firmy B. označen za pokus o zdražení obuvi a správek a za útok na živobytí zákazníků.

Napadený rozsudek správně zdůrazňuje, že se k naplnění skutkové podstaty přečinu zlehčování podle § 27 cit. zák. vyžaduje, aby údaje, o něž jde, byly učiněny za účelem soutěže, t. j. aby směřovaly k tomu, aby posice zlehčovaného podniku byla v soutěži zeslabena, a aby byly k tomu i způsobilé.

Leč právem vytýká zmateční stížnost, že nalézací soud dospěl k popření této zákonné náležitosti souzeného deliktu mylným výkladem zákona. Okolnost, že stíhané plakáty byly odpovědí na předchozí projev soutěžitelův a že měly sloužiti k obraně proti tomuto projevu, nevylučuje pojmově ani úmysl obžalovaných, aby posice soukromé žalobkyně byla v soutěži zeslabena, ani způsobilost plakátů k tomu. Uvedená okolnost nezamezuje sama o sobě trestnost projevu zrovna tak, jako ani útok na čest někoho není přípustný proto, že mu předcházela útok napadeného na čest pachatelovu (srov. co do případů t. zv. retorse ustanovení § 9, odst. 2 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.). Okolnost obhajobou a též rozsudkem zdůrazňovaná, že stíhané plakáty byly odpovědí na projev soutěžitelův a obranou proti němu, poukazuje naopak právě na souvislost zmíněných plakátů se soutěžitelským poměrem a bojem mezi stranami. A tu stížnost výstižně zdůrazňuje, že soutěž a obrana v soutěži je sama o sobě přípustná, že však nesmí vybočiti z mezí zákonem proti nekalé soutěži stanovených. I v případě, kdyby byl předchozí projev soukromé žalobkyně býval závadný, měli se obžalovaní domáhati obrany jen prostředky zákonnými, ať již tím, že se obrátili na soud žalobou, nebo na veřejnost projevem, ovšem nevybočujícím z mezí zákonem výtčených. Zda se obžalovaní drželi v těchto mezích, či zda stíhané údaje byly povahy podle § 27 zák. čís. 111/1927 Sb. z. a n. nedovolené, nalézací soud vůbec nezkoumal, popíraje již předem náležitosti »za účelem soutěže«, ačkoli pojem tento, jak bylo dovedeno, není vyloučen předchozím projevem soutěžitelovým, proti němuž stíhané projevy směřují; jeť pohnutka, ze které pachatel hledí posici zlehčovaného podniku v soutěži zeslabiti, pro posouzení otázky viny vůbec bez významu (rozh. čís. 4178 Sb. n. s.).

Bylo ostatně vysloveno již rozhodnutím zrušovacího soudu čís. 5023 Sb. n. s., že ani stavovská akce, při níž se někdo brání soutěži jiného, nevylučuje jednání za účelem soutěže, a podobně i rozhodnutím čís. 4954 Sb. n. s., že i zájmové boje, jež mají sloužiti celému stavu živnostenskému, mohou sledovati účel soutěže; že totéž platí o opatřeních směřujících k obraně, že pojmový znak »za účelem soutěže« je vyloučen jen, když tu schází jakýkoliv vztah stíhaných výroků k soutěži, že však okolnost, že stíhané výroky byly odpovědí na projev soukromé žalobkyně, poukazuje naopak k tomu, že sledovaly účel, aby byla její posice právě v soutěži zeslabena, a to — jak v případě, o něž tam šlo, tak i v souzeném případě — na prospěch obuvníků. Budiž ještě dodáno, že podstata soutěže záleží právě ve vzájemných snahách soutěžitelů o nabytí převahy v soutěži, tedy o zesílení posice vlastního a zeslabení posice cizího podniku, že je však účelem zákona čís. 111/1927 Sb. z. a n., aby se tento hospodářský boj pohyboval v mezích slušnosti a nedostal se v rozpor s dobrými mravy soutěže (§ 1 zák. čís. 111/1927 Sb. z. a n.), pokud se

týče, jak praví důvodová zpráva ke zmíněnému zákonu, aby v zápolení soutěžním bojováno bylo jen prostředky čestnými, poctivými, mezi slušnými podnikateli obvyklými. Je tedy napadený rozsudek stížen uplatňovaným zmatkem podle § 281, čís. 9 a) tr. ř.

Čís. 5363.

Ani rozkaz zamestnávateľa spojený s hrozbou prepustenia zo služby neoprávňuje zamestnanca ku spáchaniu trestného činu.

Sú-li v konaní obžalovaného riadiča motorového vozidla obsažené všetky náležitosti skutkovej podstaty prečinu podľa § 310, odst. 2 tr. zák., spáchaného neopatrnou jazdou s vadným strojom, nemôže sa obžalovaný zbaviť osobnej trestnej zodpovednosti poukazom na to, že konal jazdu na príkaz svojho zamestnávateľa (pod jeho »neodolateľným« nátlakom).

(Rozh. zo dňa 13. septembra 1935, Zm IV 113/35.)

Obžalovaný J. K., šofér, dopravoval so svojim zamestnávateľom nákladným autom, o ktorom vedel, že je vadné, 30 robotníkov na žatvu. Pre vadu motoru a preťaženie vozidla došlo k nehode, pri ktorej dvaja robotníci utrpeli ťažké poškodenie na tele. O d v o l a c í s ú d uznal obžalovaného vinným dvojnásobným prečinom podľa § 310, odst. 2 tr. zák.

N a j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

S hľadiska dôvodu zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. zmätočná sťažnosť neprávom poukazuje na to, že obžalovaný nemôže byť trestne zodpovedný za nehodu, lebo konal jazdu na príkaz zamestnávateľa a pod jeho »neodolateľným« nátlakom. Odvolací súd správne vyriekol, že takýto príkaz zamestnávateľa nemôže obžalovaného sprostíť osobnej trestnej zodpovednosti, keď v jeho jednaní sú zahrnuté všetky náležitosti skutkovej povahy prečinu podľa § 310, odst. 2 tr. z., lebo nikto nemôže preniesť svoju zodpovednosť podľa trestného zákona na inú osobu, ani prevziať cudziu vinu na seba. O »neodolateľnom« nátlaku, ktorý by obžalovaného sprostoval trestateľnosti (čím zmätočná sťažnosť chce azda poukázať na dôvod zmätku podľa § 385, čís. 1 c) tr. p.), nemôže byť reči, lebo ani rozkaz zamestnávateľa pod hrozbou prepustenia zo služby nemôže oprávňovať zamestnanca ku spáchaniu trestného činu. Že tu nešlo o »neodolateľné« donútenie v smysle § 77 tr. z., netreba bližšie odvodňovať.

Čís. 5364.

Oprávnění určitých příbuzných obžalovaného a oprávnění jeho manželky (manžela) vznéstí zmáteční stížnost je výjimečné a netýká se stíž-